

OP DE SLOF

- Interviews
- Jeugdelftallen
- Clubcollage
- Tricolores Support Groep

En nog
veel meer...

V V T W E N T H E G O O R

Ook online op
vvtwenthe.nl

Colofon

**'Op de Slof' is het clubblad van
voetbalvereniging Twenthe Goor**

Jaargang 6

Sportterrein

Sportpark 't Piepwillem
Gruttostraat 46a, Goor

Algemeen

vv Twenthe

Postbus 121
7470AC Goor

Kantine: 0547-273348

vvtwenthe.nl

Redactie

Job Vaarhorst
Tijmen van Wissing
Bjorn Huistede
Remco Kingma
Niek Haafkes

Ontwerp

Nils Waanders
Manon Gelen

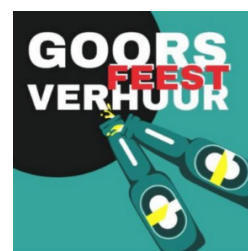
Fotografie

Daan van Straaten

RAW-LEATHERS
HANDMADE PREMIUM GOODS

HOUTHAL

HTH TOTAAL TECHNIEK

Service & Installatietechniek

ERKEND INSTALLATIEBEDRIJF

QODEN

OlieDirect

MERCUM

morena

RESORT

JAN THIEL BEACH CURAÇAO

G.H. Roetgerink
aannemersbedrijf
Goor

ROETGERINK
AANNEMERSBEDRIJF GOOR

**SOFRA
DELICIOUS**
TASTE IN EVERY BITE
Pr. Juliana plein 16 • 7471 AZ Goor
☎ 0547 389684

univé daar plukt ú
de vruchten van

VIVAfloors

Westenbrink
INSTALLATIES

ALFA

STUKADOORSWERKEN

BAKTOTAAL

écht alles om te bakken

de bedrijfs verzekeraar

één voor alles, alles in één

d'Olde Smidse

BAR-BISTRO

DIGI-SIGN

SIGNING & RECLAME

GEMAR

TWENTE BV

Technical Project Management & Employment

GMT

Twente

Glasmontage / Glashandel

Haafkes

de bouwer
van vandaag

I BESTRATING
I CONTAINERS
I GRONDWERKEN

KRINGLOOP OUTLET

Hof van Twente

ONE:NIL

THE CREATIVE AGENCY IN SPORTS

WWW.LEFERINKAUTOS.NL

Medisch Centrum Goor
'De Oliphant'

VRIELINK

TIMMERWERKEN

NIEUWBOUW VERBOUW RENOVATIE ONDERHOUD

WAANDERS. STUDIO

WaterKoelerCenter.nl

Voor verfrissend bronwater

ZWIENENBERG

MARKELO

Ten Zende

h o v e n i e r s

MINI 4 YOU

4 seizoenen tuinmeubelen

GEMAAKT OM TE GENIETEN

Kooijman

AUTOMOTIVE

OVERBEEK

Raanhuis Bouw

raanhuisbouw.nl

Nieuwbouw

Verbouw

Vastgoedonderhoud

DE SPIRAAL

ADVANCED SPRINGS

Van de voorzitter

Het is een tijd van verandering, groei en enthousiasme bij vv Twenthe. In de afgelopen jaren hebben we als club al flinke stappen gezet en het is fantastisch om te zien hoe onze vereniging zich blijft ontwikkelen. Zowel naast als op het veld, met onder meer de terugkeer van het eerste in de vierde klasse, het niveau waarop een club als deze minimaal thuishoort.

Maar we zijn nog lang niet klaar, de toekomst ziet er veelbelovend uit!

Grote verbeteringen

Het afgelopen jaar is er veel gebeurd op ons sportpark. Dankzij de steun van onze sponsors, leden en vrijwilligers hebben we grote verbeteringen kunnen doorvoeren. Onze kleedkamers zijn grondig opgeknapt en bieden een comfortabele en moderne ruimte voor onze teams.

En wat te denken van de vernieuwde kantine, die niet alleen een plek is om na de wedstrijd gezellig samen te komen, maar ook een ruimte die uitnodigt tot verbinding en gezelligheid. Verderop in dit blad lees je meer over de flinke metamorfose van de kantine.

Toekomstplannen

Deze verbeteringen zijn slechts een voorproefje van wat nóg komen gaat. We hebben grootse plannen voor de toekomst en zijn vastberaden om onze club naar een nóg hoger niveau te tillen.

Het jaar 2024 markeert een nieuwe mijlpaal in de ontwikkeling van Twenthe. We hebben de plannen voor een nieuwe entree met bijbehorende parkeerplaats in gang gezet. Deze vernieuwde toegang zorgt niet alleen voor een betere bereikbaarheid voor onze leden en bezoekers, maar ook voor een duidelijkere uitstraling van de club. En dat is nog maar het begin.

De locatie van onze club is de laatste jaren steeds aantrekkelijker geworden. En met de aanstaande komst van een nieuwe woonwijk in onze achtertuin, met maar liefst 350 woningen, zullen we niet alleen meer voetballers kunnen verwelkomen, maar ook nieuwe gezichten in Goor aantrekken. Deze ontwikkeling biedt tal van kansen om Twenthe verder te positioneren als een belangrijke maatschappelijke en sportieve speler in Goor.

Honderd jaar

En dan hebben we natuurlijk nog ons honderdjarig jubileum dat voor de deur staat. Tussen 27 augustus 2026 en 27 augustus 2027 staan we een jaar lang stil bij alles wat we samen als club hebben bereikt. Om deze historische gebeurtenis te vieren, is er een speciale jubileumcommissie opgericht die ervoor zorgt dat dit jaar een gedenkwaardige gebeurtenis wordt voor onze club, (oud-)leden en trouwe aanhang.

Dit jubileumjaar wordt gevuld met evenementen, activiteiten en natuurlijk veel voetbal. We willen het niet enkel vieren, maar ook benutten als een kans om onze gemeenschap, vrijwilligers en sponsors nóg dichter bij elkaar te brengen.

Oproep

En daarvoor kunnen we iedere vorm van hulp gebruiken! Via deze weg doe ik een oproep aan alle leden, oud-leden, vrijwilligers en sponsors om zich aan te melden voor de vele commissies die we gaan vormen voor het jubileumjaar en voor de wekelijkse activiteiten die de basis zijn van onze club. Of het nu gaat om het organiseren van evenementen, de dagelijkse gang van zaken binnen de vereniging of het ondersteunen van onze sportieve activiteiten, er is altijd een plek voor jouw inzet.

Onze club draait immers op de kracht van vrijwilligers. Het zijn de vele handen die wekelijks zorgen voor een soepel verloop van onze trainingen, wedstrijden en alle andere activiteiten die ons sportpark tot een bruisend centrum maken. Of je nu een paar uur per maand kunt bijdragen of meer tijd kunt vrijmaken, jouw hulp is van onschatbare waarde.

Samen bouwen

De komende jaren liggen er enorm veel mogelijkheden voor Twenthe. Met de steun van iedereen die de club een warm hart toedraagt, zorgen we er samen voor dat we op onze honderdste verjaardag kunnen terugkijken op een periode van groei, vernieuwing en bovenal verbinding.

Dus, meld je aan, doe mee en laten we er samen voor zorgen dat Twenthe de mooie club blijft die het is – niet alleen nu, maar ook voor de komende honderd jaar!

3

t/m

7

TRICOLORS
SUPPORT
GROEP

De voorzitter,
Robin Kemper

In deze 'Op de Slof':

10

Mark Nijland:
Een afscheid voor
de eeuwigheid

30

Emmely Freriksen
"Ik kan de hele
zondagmiddag
voetbal kijken"

32

Jeugdteams collage

**35+ voetbal op
vrijdag: bier &
ballen**

14

Martijn van den Einde

17

**Tricolores stelt
zich voor**

Luuk Schuurman

Hoe is het met?
Hugo Eijkelkamp

34

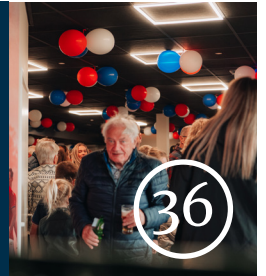
Interview

**Harold Oude
Veldhuis**

18

**Metamorfose
kantine**

36

22

Fotospread

**Edwin van
Eerten, de nieuwe
hoofdtrainer**

24

39

**Ideeënbus
jubileum in
kantine**

Martijn van Coeverden

**Veertig jaar De Coef: "Ik ben
bewust niet-spielend lid geworden"**

Stef Eland

**Van
FC Twente-
talent tot
El Patron
Twenthe III**

40

26

42

Clubcollage

Mark Nijland

door Tijmen van Wissing

Een afscheid voor de eeuwigheid

Donsje deed het in Beckum....

Hij heeft nog amper een bal geraakt en dan is daar het moment voor de eeuwigheid. Een sublieme voetbeweging. Een razendsnelle trekstoot met zijn linker keu. De bal krijgt een onnavolgbaar effect. Het is de eerste sierlijke paragraaf op de allerlaatste pagina van een schitterend voetbalhoofdstuk in Twenthe I.

De tegenstander heet Sportclub Overdinkel. Het neutrale domein van TVO in Beckum is het decor van dit elegante resoluut van één van de grootste spelers uit de geschiedenis van Twenthe. Ruim 25 graden, nauwelijks wind. Kortweg, prima omstandigheden op deze zonnige zondagmiddag in juni. Inzet is een ticket voor de vierde klasse. Een warming-up halverwege deze finalewedstrijd is niet nodig voor de redder der Tricolores. Zijn inbreng daarentegen wél. Twenthe heeft het moeilijk en Overdinkel ligt op koers voor promotie.

Maar da's logisch

En dan is het minuut 50. Amper vijf minuten na zijn entree. Het zijn zij die het meest onlogische logisch maken. Een schot met rechts lijkt namelijk eenvoudiger. Maar het briljante brein heeft het al gezien. Alleen de buitenkant van de linkervoet moet het nog uitvoeren. Meer dan duizend trainingsuren zitten verpakt in die ene balbehandeling. De bal is inmiddels getoucheerd door zijn linkervoet. En dan begint inwendig al het grote genieten.

Gastspeler

Op zijn laatste voetbalafpraak laat hij de tot dan toe chagrijnige en verontruste Twenthe-fans aan de kant nog even in verwondering. De keeper van Overdinkel staat geparkeerd en is vol ongeloof. Maar de oude meester zelf niet. Dit is zijn toneel en deze laatste groet moet anders dan vijf jaar geleden. Geen gescheurde achillespees en een aftocht naar de eerste hulp, maar een heldenstatus. Een adieu met promotie en bovenal met zijn handtekening. Straks gaat hij op de schouders van zijn teamgenoten. Ook al is hij te gast; het roer is in zijn handen. Als spits van Twenthe II heeft hij maar een paar minuten nodig om zich te kronen tot kapitein op het vlaggenschip van de club.

“ Het zijn zij die het meest onlogische logisch maken ”

Kuyt

Dirk Kuyt deed het in 2017 met een hattrick in zijn laatste wedstrijd. Een titel in De Kuip met Feyenoord. Meeslepend, maar dit is anders. Dit is geen niemendalletje tegen Heracles Almelo. Dit is een finale. Een echt gevecht en reparatiewerkzaamheden worden na de rust gevraagd door de stressvolle scheidend trainer Mark Bolink. Zijn ploeg is namelijk tot nu toe wéér niet zichzelf in een eindstrijd in de nacompetitie. En dus speelt ook Bolink net als Giovanni van Bronckhorst de kaart van de hoogblonde troef.

Juichen

De bal in Beckum heeft inmiddels de linkervoet verlaten. Oerinstinct komt bij het hoofdpersonage al naar boven. Bovendien zie je hem denken. Hoe ga ik straks in vredesnaam juichen? Het is tenslotte nog maar de gelijkmaker. Ren ik naar mijn ouders, die al die jaren langs de lijn hebben gestaan? En waar zijn Manon, Sem en Maud? Of is dit toch mijn moment? Alleen, in stijl, tijdens deze laatste dans.

Net te laat

Langzaam wordt de landing van het leer ingezet. De centrale verdedigers van Overdinkel zien het onheil en hebben de achtervolging gestart. De doelman niet, die staat vast. Nog altijd aan de grond gebeiteld. Toch maakt het ongeloof op zijn gezicht wel plaats voor bewondering. Niet voor de uiterste krachtsinspanning van zijn verdedigers, maar voor de blinkende boogbal. Als figurant van deze beeldende kunst ziet hij de bal richting de doellijn gaan. De vaart is al uit het stiftje, maar het effect geeft nog net de juiste snelheid mee op dit kurkdroge veld. De ijverige slidings ten spijt, de bal heeft de doellijn gepasseerd. Het is 2-2. Twenthe leeft weer na een desastreuze start.

Opmaat

Tijd voor de ontlading. Eerst bij de kunstenaar zelf. Geen familieknuffel: 't is misschien toch wat klef. En wijzen naar het rugnummer gaat eveneens niet. Het vertrouwde 11 was al vergeven én 19 past niet bij de status van dit doelpunt. En dus maar een klassieke schreeuw. En dat klinkt op Sportpark 'n Kruud'nhof voor de supporters van Twenthe als muziek in de oren. Het is weliswaar nog maar de 2-2, maar het voelt veel meer dan een gelijkmaker. Dit is een opmaat naar meer.

Ruw voorwerk

Toch duurt het nog lang voor de definitieve bevrijding. Net als de spelers van Overdinkel zich in de slotfase hebben herpakt na de sierlijke boogbal, verzorgt het eenmans sloopbedrijf Mart Lammertink het ruwe voorwerk. Onvermoeibaar worstelt de onverschrokken aanvaller zich een baan door de defensie van Overdinkel om vervolgens oog-in-oog te komen met de goalie. De winnende treffer en bijbehorende eeuwige roem liggen op de schoen, maar de rust en energie van zijn leermeester ontbreken bij dit bonkige talent.

Met rechts?

De keeper brengt redding, maar niet afdoende. Een rebound ontstaat. Een herkansing voor uitgerekend de topscorer aller tijden van Twenthe. Dit moet de nekslag zijn voor Overdinkel, zo lijkt. Één geluk voor de bespelers van het grensdorp; de bal ligt wel voor het

“ De promotie en het epische afscheid van de redder der Tricolores zit gevangen in dat ene beeld bij de ereronde ”

rechterbeen. De bank van Twenthe durft dan ook nog niet te juichen. Deze kans is weliswaar gemakkelijker dan de gelijkmaker, maar met rechts? Er rijzen ook twijfels bij de hoofdrolspeler zelf. Is er nog tijd voor een aanname? Weer met de buitenkant? Of dan toch maar met dat verdomde rechterbeen? Dat is geen optie, toch? Nee, nooit geweest. En zeker niet op dit allesbepalende moment.

Carrière

De loopbaan flitst voorbij. Ook bij zijn liefhebbers. Er was in twee decennia vrijwel altijd bewondering. Langs alle amateurvelden zag je de schrik als die ene blonde aanvaller binnen de lijnen kwam. Hij was een plaag voor talloze verdedigers en scheidsrechters. Ja, irritant was zijn gedrag en geklaag. Maar er was ook veel zoet. Legendarisch waren de bewegingen met het buitenkantje of de panna's aan de zijlijn. Deze acties groeiden uit tot zijn handelsmerk. Niet alleen een lust voor het oog, maar ook menigmaal uiterst effectief. En natuurlijk waren er prijzen. Als jongste bediende de promotie naar de tweede klasse met de ingevlogen André Karnebeek. En het prachtige seizoen en de bekroning onder trainer Michiel Mensink. Maar nu wordt er naar hem gekeken om het vervallen Twenthe weer weg te trekken uit de diepste krochten van het amateurvoetbal.

Bevrijding

Dit is het moment. Honderden supporters houden hun adem in. Vlak voor tijd in de brandende zon heeft, uitgerekend hij, de beslissende voor het intikken. En dan verkiest-ie tot veler verbazing toch het rechterbeen voor de kunstzinnige variant. Met een houterige beweging plaatst de geslepen vos zijn been tegen de bal. Het oogt ongecontroleerd. Ook al staat een goal met rechts nergens beschreven in zijn voetbalboek, hier dient enkel pragmatisme. En bovendien, bij de 2-2 kreeg hij de handen bij de puristen al op elkaar. Morgen schrijven ze in de krant vast over die Bergkampiaanse stift. Maar deze met rechts is misschien nog wel wonderlijker, in ieder geval waardevoller. Want hoewel de bal niet heel lekker wordt getrapt, heeft Overdinkel geen antwoord. De bal gaat tegen de touwen: 2-3.

Pluisje en Donsje op de schouders

Een collectief vreugde-orgasme van de Tricolores ontspruit. Wisselpeleers duiken over elkaar en zelfs doelman Stan Hollegien blijkt te kunnen sprinten. Dit is geen gescripte groepsknuffel, dit is euforie. Dit is voetbalgeluk. Niemand heeft nog weet van die onorthodoxe goal met rechts. Na de eerste emotie is het nog even billenknijpen, maar Overdinkel strijkt uiteindelijk de witte vlag. Zij degraderen naar de vijfde klasse en Twenthe is weer terug. De promotie en het epische afscheid van de redder der Tricolores zit gevangen in dat ene beeld bij de ereronde. Op de schouders bij al zijn medespelers. Pluisje ging hem in 1986 voor in Mexico City, ons Donsje deed het in Beckum. •

Martijn van den Einde

door Niek Haafkes

35+ voetbal op vrijdag: bier & ballen!

Martijn van den Einde geniet met volle teugen

De toppers en talenten van weleer spelen tegenwoordig steeds vaker op vrijdagavond in de regio. Met twee teams doet vv Twente mee aan de felbegeerde Noaber Cup. Daarin strijden zij (op een half veld) tegen de leeftijdsgenoten uit Haaksbergen, Hoeve, Beckum, Hengevelde, Bentelo, Delden, Rietmolen en Boekelo. Een gesprek met routinier Martijn van den Einde (42), die in het verleden nog in het eerste en tweede elftal speelde, over het succes van deze 7-tegen-7 competitie.

Hoe is het 35+ voetbal bij Twenthe ooit ontstaan?

“We hadden laatst (op zaterdag 19 oktober, red.) een jubileumfeest en toen was het tien jaar geleden dat ze begonnen zijn met het eerste elftal van 35+. Marco Arkes is één van de grondleggers. Zelf was ik één van de oprichters van het tweede 35+-elftal, want ik had geen zin meer om elke zondag te voetballen. Toen hoorde ik van dat 35+ team en vroeg ik of ik een paar keer mee kon doen.”

“Op papier hadden zij ruim twintig man, maar je weet hoe dat gaat: meer dan de helft kan vaak niet, dus toen ik heb een paar keer meegedaan. Dat beviel goed en uiteindelijk heb ik mijn kameraden gevraagd van: *goh, vinden jullie dat ook niet leuk?* Met Jelmer van Wissing, Rob Welberg, Ronald Feringa, Maarten Vehof en Mark Morsink zijn we toen begonnen. Cyril Kusters, alias ‘Cross-Cross’, wilde graag een comeback maken op de voetbalvelden, dus hij is onze opperleider en inmiddels bestaat de groepsapp uit twintig personen. Mark Nijland is inmiddels ook een paar keer aangesloten.”

Hoe ziet zo’n gemiddelde vrijdagavond eruit?

“Het mooie van 35+ is dat het maar één keer in de drie weken is, dus je hoeft niet elke week volle bak te gaan. En na de tijd is het altijd gezellig! Laatst hadden we bij ons thuis een zangertje geregeld, geweldig. De meeste verenigingen verzorgen ook wel een broodje hamburger of een gehaktbal na de tijd, dus de derde helft is altijd een aanrader. Normaliter heb je vijf teams per poule, dus een stuk of vijftien teams als iedereen aanwezig is. Met begeleiding erbij kom je dan op zo’n honderdvijftig à tweehonderd man uit. De laatste keer was ik netjes rond middernacht thuis, maar soms wordt het ook wel iets later. Zeker bij De Buddy’s...”

Wie zijn de grootste concurrenten en heb je al tegen veel goede spelers gespeeld?

“Het niveau is best hoog, want de meeste spelers hebben vaak in de selectie gespeeld en zijn nog aardig fit. Zo hebben we regelmatig tegen André Karnebeek (TVO) gespeeld en bij HSC’21 zitten ook vaak oud-eerste spelers. Maar als wij zelf op volle oorlogssterkte zijn, hebben we ook een heel goed team.”

Vorig seizoen werd jullie elftal kampioen. Wie zijn tegenwoordig de sterkhouders van jullie elftal?

“Iedereen heeft zijn eigen kwaliteiten. Roy Vrieling is natuurlijk een heel goede speler, alleen hij wil wel graag alle ballen hebben, ook als hij niet vrij staat... Tom Berkers en Fabian Plat zijn nog heel fit en Michiel Wijnbergen kan ook hartstikke goed voetballen. ‘Tikkie’ (Martijn van Wissing, red.) houdt er ook nog heel wat balletjes uit als keeper, dus we hebben gewoon een heel goed team met veel degelijke spelers achterin. Zo zijn we vorig seizoen kampioen geworden.”

Martijn van den Ende

door Niek Haafkes

Maar op dit moment zit je zelf in de lappenmand...

“Klopt, ja. Ik verstapte me laatst op de bouw, toen ik op een stekker stond. Het was ook nog eens vrijdag de dertiende. Ik dacht: het gaat wel weer. Dus ik weer voetballen. En toen draaide ik weg op die knollentuin in de Hoeve, waar mijn knie bleef staan of zo. Roy Bergsma had de grootste schik toen ik de auto bijna niet meer in kon komen... Toen moest ik ook nog terugrijden... De volgende dag kon ik helemaal niets meer...”

Heb je nog spelers op het oog voor jullie 35+ team?

“Ja, uiteraard mijn moatje ‘Sjonnie’ Westerik. En Jelle Linthorst wil ook graag meedoen, maar hij is helaas 33 dus dat mag nog niet... Dat zou ook niet helemaal eerlijk zijn, want die loopt iedereen er nog uit, haha.”

In het verleden heb je zelf op een aardig hoog niveau gevoetbald. Wie waren je beste ploeggenoten?

“Ik heb onder Ate Relker ongeveer 2,5 jaar in het eerste gevoetbald. In het tweede heb ik ook hele goede jaren gehad met trainers als Hans Heinhuis en Eelco Hammer. Ik kan me die wedstrijd tegen ATC’65 (in 2007 op Tweede Pinksterdag, red.) nog goed herinneren met onze Bud Weernink. Toen maakte ik zelf nog de 3-1. We speelden met jongens als Peter Horselenberg, Martin ten Berge, Jeroen Haverkate en dan had je ook nog Emiel Freriksen, Lennart Berkers en Jeroen Berkers... Dat was echt een heel goed team.”

“Mark Nijland en Guus Lummen begonnen toen net in het tweede. Ik vond het zelf heel mooi om met Peter Horselenberg te spelen, want daar keek je eerder tegenop. Hij had toen al jaren in het eerste gevoetbald. Kwam ik als ‘broekie’ bij de senioren. We zijn ook nog op dezelfde datum jarig.”

“Het was wel lachen toen Tijmen van Wissing erbij kwam, want die kreeg ook weleens onderuit de zak. Maar het was een fantastische combinatie van jong en oud. Het niveau was ook hartstikke hoog, want we deden regelmatig een partijtje tussen het eerste en tweede en dan wonnen wij vaak.”

Volg je het eerste of tweede zelf nog op de voet?

“Niet echt, maar ik wil binnenkort nog wel een keertje bij het tweede gaan kijken vanwege mijn protegé Roy Vrieling. Het bevat hem volgens mij hartstikke goed. Ik heb nog wel wat tips voor hem. Alleen hij luistert zo slecht, net als in het veld...”

Heb je nog andere hobby’s naast voetbal?

“Ik tennis tegenwoordig bij de Mossendam met Jelmer van Wissing, ‘Pannie’ (Mark Huistede, red.) en Michiel Wijnbergen. Daarnaast ga ik al zo’n vijftien jaar naar FC Twente toe met de kameraden en heb ik twee jonge kinderen. Die willen ook wat, dus dan ben je wat meer thuis hè.” •

Meer dan één keeper in de spotlight

Naast Luuk, die hierboven aan het woord komt, zijn er bij Twente nog vele doelmannen en doelvrouwen die elke wedstrijd alles geven om hun doel schoon te houden.

Deze foto’s laten zien hoe we bij Twente bouwen aan een sterke toekomst onder de lat!

Tricolores stelt zich voor

Luuk Schuurman uit JO13-1 stelt zich voor. Hij is 11 jaar, zijn ouders heten Rudy en Anne en hij heeft twee zusjes Suze en Fleur. Hieronder vertelt hij meer over zichzelf.

Bij Twenthe sinds

Mei 2019

Team

JO13-1

Positie in het veld

Keeper

Favoriete teamgenoot

Tim Wolbers

Favoriete voetbaltruc

Schaar

Favoriete trainingsvorm

Afwerken op goal

Favoriete club in Nederland

Heracles

Favoriete club in het buitenland

Bayern München

Grootste voetbaldroom

Voor het nationale elftal uitkomen

Beste speler Eredivisie

Sem Steijn

Beste speler ter wereld

Lamine Yamal

Favoriete stadion

Allianz Arena

Favoriete tenue

Uittenuue Heracles

Beste voetballer van vv Twenthe

Stan Hollegien

Mooiste voetbalmoment

Dat ik als keeper scoorde tegen de Witkampers

Favoriete game

FIFA 24

Het liefst eet ik

Pasta Pesto

JO13-1 eindigt dit jaar als

Derde

Als je een voetbalschoen mocht ontwerpen, hoe zou die eruit zien?

Rood-Wit-Blauw

Andere hobby's

Keyboard, buiten spelen

Favoriete artiest

Noa Lang

Favoriete dier

Hond

Favoriete schoolvak

Rekenen

Lievelingskleur

Rood

Favoriete snoep

Haribo Kindermix

Liefst op vakantie naar

Spanje

Favoriete TV-programma

De verraders

Favoriete stripfiguur

Donald Duck

De wonderlijke wereld van Harold Oude Veldhuis: “Terugkeer bij Twente zou de cirkel rondmaken”

De man die nog ieder jaar trouw baklever bestelt en bijna viel voor een ultiem charmeoffensief van zijn oude liefde, is dezelfde als de nietsontziende driftkikker die zijn keeper neersabelde in de regionale krant en al op de tweede training de confrontatie zocht met zijn spelers. Waar Harold Oude Veldhuis (55) komt, is reuring in de tent. Een verhaal over een grote droom, extreem fanatisme, wijze lessen, De Boot en eeuwige strijd.

“Harold kwam weleens thuis: *Brigitte, ik heb nu een club... Wat een etterbakken.*”

“Vrielink, en zeker Nijland, haalden het bloed onder mijn nagels vandaan”

De immer bevlogen Oude Veldhuis verhaalt met kenmerkend enthousiasme al ruim een uur over de prachtige tijd die hij bij Twenthe beleefde en zijn langer geworden lontje, als het gesprek ineens ruw wordt onderbroken. De deur zwaait open en dochterlief meldt zich aan de keukentafel in Delden. “Ssst, mondje dicht tegen de media”, grapt de huidige oefenmeester van AVC Heracles, in de hoop te redden wat er te redden valt.

De smeebede richting zijn dochter komt te laat.

“Papa heeft twee weken terug nog een gele kaart gekregen. Laat ik het zo zeggen: hij was niet zo netjes tegen de scheidsrechter”, klinkt het voorzichtig. “Ach, dat viel allemaal wel mee. Eigenlijk sloeg het nergens op. Ik zei wat en kreeg een preek van een minuut of acht. Tegenwoordig mag je niets meer zeggen. En iedere week is het weer anders. Je weet gewoon niet meer waar je aan toe bent.”

Lekker dan, steek je net een openhartig betoog af over de wijze levenslessen die jarenlang trainerschap zouden hebben achtergelaten, wordt alle goedwillendheid binnen luttele seconden ontkracht.

Het was eigenlijk ook te mooi om waar te zijn. Want Oude Veldhuis, dat is toch die bloedfanatieke trainer, die in zijn Goorse periode meermaals in de clinch lag met clubleden over zijn grillige handelswijze én optreden in de media, maar die aan de andere kant werd geroemd vanwege zijn aanstekelijke enthousiasme en inzet?

Schilderloodsje

Het zijn de donkere dagen van 2010 als FC Twente trots de Eredivisie aanvoert, de eerste iPad net zijn lancering achter de rug heeft en Oude Veldhuis zichzelf op een druilerige herfstavond terugvindt in een schilderloodsje naast 't Piepwillem. In het diepste geheim zit de dan 40-jarige trainer van De Tukkers om tafel met Arno Leferink en Ben Bekhuis. “Waarom het daar was? Geen idee”, zegt Oude Veldhuis. “Maar ik weet nog dat ik direct enthousiast werd. Een paar jongens uit de selectie kende ik al van naam en faam, zoals Roy Vrielink en Mark Nijland. Daar heb ik wel wat aan, maar het kan ook ontzettend vervelend worden, dacht ik.”

Het goede gevoel van Oude Veldhuis blijkt wederzijds en de handtekeningen worden gezet. Maar de inkt is amper droog of het vlaggenschip van de club stort compleet in elkaar. Trainer Henk Veldhuis wordt de laan uitgestuurd en waar Twenthe na een aantal duels nog knap aan kop gaat in de Tweede Klasse, volgt een dramatische tweede seizoenshelft en een pijnlijke aftocht naar de Derde Klasse. “Die degradatie zag ik niet aankomen. Lange tijd dacht ik: *mooi, ik kom bij een tweedeklasser.*”

Etterbakken

En dan zijn er ook nog de zorgen van Oude Veldhuis over de lastige spelersgroep. Ze blijken gegrond. De gevreesde clash komt er zelfs al in zijn eerste werkweek. “Wouter Bekhuis schoot met een aantal nog wat op doel voorafgaand aan mijn tweede training. Ik zei: *ballen laten liggen, starten!* Toen vuurde Bekhuis er nog eentje hoog over de ballenvanger, in de bosjes. “Nu halen!”, commandeerde ik. “Nee, dat ga ik niet doen. Die bal zoek ik straks wel”, counterde de bonkige spits brutaal. De gemoederen liepen gigantisch hoog op. De tweede training...”, lacht Oude Veldhuis, die bijval krijgt van zijn vrouw. “Harold kwam weleens thuis: *Brigitte, ik heb nu een club... Wat een etterbakken.*”

Volgens Oude Veldhuis is tijd op dat moment het enige medicijn dat hij nodig heeft. Hij moet simpelweg wennen aan zijn groep en zijn spelers ook vooral aan hem. “Het eerste jaar - waarin we in de middenmoot eindigden - was moeilijk, maar er was wel een klik, merkte ik. Ik was veertig en strontfanatiek. Soms ging het heel ver. Als trainer moet je dan denken: ik stop. Die rem had ik toen niet. Ik vond het heerlijk om met een aantal de confrontatie aan te gaan. Nu ben ik een stuk ouder, interesseert het me niet zoveel.”

“Vrielink, en zeker Nijland, haalden het bloed onder mijn nagels vandaan. Door precies het tegenovergestelde te doen van wat ik vroeg. Bewust een training verstoren. Niet komen trainen vanwege studie, zonder op school te zitten. Dat soort fratsen. Daar had Vrielink een handje van. En het ergste bij Nijland was: hij had een vriendje in het elftal. Guus Lummen. Nou, als iemand irritant is... Zodoende was het twee tegen één. Hadden ze ook nog Tijmen van Wissing als joker achter de hand. Niet eens speler van het eerste, maar wel de storende factor in de kantine, die er nog eens overheen kwam door de boel op te stoken. Maar ik wist: het zijn goede gasten, het komt wel.”

De Boot

Het moge duidelijk zijn, Oude Veldhuis houdt niet van poespas. *D'ran*, luidt zijn credo. Geen blad voor de mond, recht door zee. Ook nu nog. “Die laptoptrainers van tegenwoordig, daar heb ik helemaal niets mee. Professoren zijn het. In de derde tot en met de vijfde klasse moet je het tactisch niet te moeilijk maken. Een team smeden, conditioneel ijzersterk zijn en plezier hebben, dat is op dit niveau veel belangrijker. Iets waarvan bewezen is dat het werkt, hoef je niet opnieuw uit te vinden.”

De goede verstaander heeft aan een half woord genoeg: Oude Veldhuis doelt op ‘De Boot’.

Harold Oude Veldhuis

door Job Vaarhorst

Laat de term vallen bij de spelers die destijds onderdeel uitmaakten van de selectie en er verschijnt een glimlach. Nu wel, want o wat vervloekten ze 'm vaak. "De Boot is een oeroude loopoefening om conditie op te bouwen. Uit de koker van voormalig Ajax-trainer Bobby Haarms. Als ze kwamen aanlopen en de pionnen zagen wist iedereen hoe laat het was. Een jongen als John Westerik was er goed in, kleurde binnen de lijntjes, maar je had ook de Vrielink/Nijland-variant. Namen altijd de binnenbocht. Dan zei ik na afloop: slim gedaan, doe 'm nu maar een keer in je eentje. Werden ze helemaal gek", schatert Oude Veldhuis.

Zijn directe aanpak werpt desondanks zijn vruchten af. De band met zijn spelers wordt hechter en hechter. "We brachten wat teweeg, er ontstond iets. Iedereen voelde het. Dat kreeg de rest van de vereniging ook mee. Je hoorde anderen zeggen: verdomme, daar wil ik ook bijhoren."

Uitspraken in de krant

Ondanks dat er een hecht collectief staat, kan Oude Veldhuis niet voorkomen dat Twente in het seizoen 2012/2013 degradeert naar de vierde klasse. Volgens de eindverantwoordelijke van weleer mede te wijten aan het vertrek van doelman Patrick Kolmer, die wordt opgevolgd door Stephan van Hulst. Een adering, zo blijkt. Laat de namen Oude Veldhuis en Van Hulst vallen en bij eenieder vliegen de gedachten onmiddellijk terug naar 13 oktober 2013. Twente wordt die dag afgeschminkt, gekleineerd en keihard vernederd op bezoek bij buurman GFC. De derby is een prooi voor die Rooi'n. De uitslag is beschamend: zes tegen twee.

"Ik heb toen in de krant Tubantia iets geroepen in de trant van *kutkeeper*", stelt Oude Veldhuis, die vervolgens zijn ongenoegen uit richting de scribent van dit stuk. "Jij weet precies hoe het werkt in de media. Zo'n uitspraak wordt aangedikt. Wat ik destijds heb gezegd, dat zou ik nu nooit weer doen. Ik heb ervan geleerd. Stephan is een goede jongen, doet geen vlieg kwaad. Maar dat is het vleugje fanatisme in mij. Ik heb ook geen spijt van die uitspraken, dat heeft geen zin. Alleen heeft het ons toen wel veel punten gekost, want pas in de loop van het seizoen kregen we Marc Staman. Te laat, in de nacompetitie kwamen we uiteindelijk tekort tegen Berghuizen. Erg jammer."

Laatste jaar

Een niveau lager of niet, Oude Veldhuis blijft aan als trainer van Twente. "Het contract was al verlengd. Maar ze hadden ook kunnen zeggen: we gaan niet met je verder. Dat ik mocht blijven

“ Ik heb toen in de krant Tubantia iets geroepen in de trant van *kutkeeper* ”

zag ik als een mooi gebaar.” Met een mix van jeugdig talent, zoals Jasper Groothuis en Simon Hevink, en oudgedienden draaide Twenthe dat jaar het gehele seizoen bovenin mee. De titel ging uiteindelijk naar Bon Boys, maar voor de Tricolores volgde wel een toetje in de vorm van de nacompetitie.

“Tegen De Tukkers, mijn oude club nota bene. Thuis wonnen we met 4-1, maar in de return ging het helemaal mis: 5-0. Dat heeft me wel erg veel pijn gedaan, zo’n einde. Mijn allerlaatste wedstrijd bij Twenthe, op die manier...”, zegt hij weemoedig. Desondanks heeft Oude Veldhuis vrede met zijn vertrek uit Goor. Hij ziet zichzelf als een trainer met een houdbaarheidsdatum. “Honderd procent, op een gegeven moment is het uitgewerkt. Al had ik ook nog wel een vierde seizoen gewild. Bij mij leefde echt het gevoel: ik heb ze nu zo ver, volgend jaar klappen we eroverheen en worden we kampioen.”

Roy Vrielink

Een reünie met Oude Veldhuis, vaak tijdens Schoolfeest, verloopt via een aantal vaste patronen. Zo ook vanavond. Eerst gaat het over zijn jaren bij Twenthe, dan laat hij weten maar wat graag terug te willen keren, om zich uiteindelijk op te laten naaien en altijd terug te komen op één van zijn favoriete gespreksonderwerpen: Roy Vrielink.

“Vooropgesteld, Vrielink was een geweldige speler. Maar hij had ook een gebruiksaanwijzing. Zo noemde hij zichzelf een vrijetrappenspecialist, maar in die drie seizoenen heb ik hem er nog nooit eentje tegen de touwen zien schieten. Iedereen kon hoog en laag springen, maar hij nam ze áltijd. Áltijd! Ja, ik had iemand anders aan moeten wijzen. Misschien ook wel tijdens wedstrijden, alleen voordat je wat kon zeggen had-ie ‘m al genomen”, grinnikt Oude Veldhuis. Dan serieus: “Ik vind het prachtig dat Roy, een jongen van de club, nu trainer is van het tweede elftal. Nu kan hij laten zien wat hij in zijn mars heeft. Het is een voetbaldier, maar wel eentje met een eigenwijze kop.”

Weinig scheelde het of Oude Veldhuis had op dit moment zelf op de stoel van zijn protegé gezeten. “Ik ben zelfs op gesprek geweest bij Twenthe, om met een afvaardiging van het tweede te praten. Stuk voor stuk *supergastjes*, daar lag het niet aan. Ook de voorwaarden waren perfect, alleen ik was ook kandidaat om hoofdtrainer te worden bij AVC Heracles. Daar wilde ik op wachten. Als het gevoel in Almelo niet goed was geweest, had ik sowieso bij Twenthe getekend. Dat kan ik je op een briefje geven.”

Baklever

De clubliefde gaat diep bij de Deldenaar. Zo is Oude Veldhuis jaar in jaar uit een trouwe bakleverbesteller. “Dan komt die kleine van De Lat hier weer aan de deur. Beetje zeuren, beetje drammen... Prachtig! Ik heb de vrijwilligers ook eens hier uitgenodigd. Barbecuetje, biertje... Ik vind het mooi dat je zo’n band met een vereniging kunt hebben, en dan met de ouderen in het bijzonder.”

Ondanks dat hij zich anno 2024 zelden laat zien aan de Gruttostraat, is Oude Veldhuis een graag geziene gast bij Twenthe. “Deze zomer had ik een feestje bij De Buddy’s. Zat Jan van Wissing daar met de consorten: *Hé, Veldhuis! Woar blief’ie? Terugkomm’n!* Die avond heb ik meer over voetbal geluld, dan dat ik op het feestje was. Geweldig!

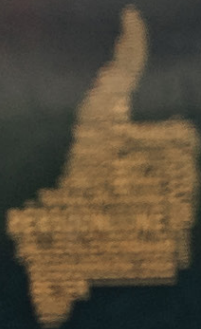
Dromen van terugkeer

Als het aan Oude Veldhuis ligt sluit hij zijn loopbaan dan ook ooit af op ‘t Piepwillem. “Maar dan wel als trainer van eerste. Dan zou voor mij de cirkel echt rond zijn. Bij Twenthe heb ik de mooiste tijd van mijn lange loopbaan gehad. Het is een club die meer vraagt van een trainer dan enkel het voetballende gedeelte. Een stukje gezelligheid: de feestjes zijn soms net zo belangrijk. Wat ik hoop? Dat Edwin van Eerten het de komende jaren goed doet, iets neerzet en dat ik dan nog een keer aan de slag mag hier. Voor mij zou dat een droom zijn die uitkomt. Twenthe heeft een speciaal plekje in mijn hart.” •

= V.V. TW

o Goor
26 12 69
o helpt

WENBERG

MARK

Tel: +31 (0)547 381111

Tractoren | Landbouwe

Train-on p

VENTHE:

sigrid
Norsk
2019

sigrid
Norsk
2019

Wie is Edwin van Eerten, de nieuwe hoofdtrainer? “Dan kan Twenthe zomaar derdeklasser zijn”

Door Oost-presentator Bert van Losser werd hij eens bij de beste drie amateurvoetballers geschaard, al zit hij er zelf iets bescheidener in. Met een rijke ervaring als speler (en trainer) in de regio brengt hij dit seizoen een frisse wind naar 't Piepwillem. De hoogste tijd voor een kennismaking met Edwin van Eerten (51), sinds dit seizoen hoofdtrainer van het vlaggenschip van onze vereniging.

Van Eerten begon zijn voetbalcarrière als jeugdspeler bij Tubanters en speelde daarna bij verschillende clubs. Zijn palmares in ogenschouw nemende, is de term clubhopper hem op het lijf geschreven. Als jeugdspeler begon hij bij de Tubanters en kwam hij in de junioren terecht bij SC Enschede. “Daarna ben ik twee jaar gestopt, wilde ik me meer op tennis gaan focussen. Maar al snel begon het weer te kriebelen”, zegt Van Eerten, die vervolgens in het eerste elftal van vv Glanerbrug (zesde klasse) terechtkwam. “Daar ben ik twee keer mee gepromoveerd, maar had ik ook mijn eigen sportieve ambities en ik besloot een nieuwe stap te wagen.”

Brazilianen

Via de Tubanters (drie jaar) en SC Enschede (vijf jaar), waarmee hij in de toenmalige hoofdklasse speelde, kwam hij uiteindelijk terug bij Glanerbrug. Die club promoveerde in de vijf jaar dat Van Eerten er speelde, van de vijfde naar de tweede klasse. Tussen al die successen door was hij ook nog fanatiek zaalvoetballer. “Met LZV uit Lichtenvoorde werden we kampioen van de eerste divisie. We haalden met een paar Brazilianen de eredivisie, waar ik ook nog twee jaar in gevoetbald heb. Dat bracht veel aandacht, want die wedstrijden werden op zondagochtend uitgezonden op SBS6.”

“Ik heb een mooie voetbalcarrière gehad. Alle klassen doorlopen, tot bijna betaald voetbal aan toe”, verhaalt Van Eerten, die vervolgens besloot een punt achter zijn spelersloopbaan te zetten. Al pakt dat iets anders uit dan

gepland. “Ik werd bij ATC assistent-trainer van Joost du Gardijn. Na vijf wedstrijden raakte onze centrale verdediger echter geblesseerd. Toen ben ik toch weer gaan voetballen. Het jaar erop gebeurde precies hetzelfde. Daarna ben ik me echt gaan richten op het trainerschap.”

Promotie

Via het tweede elftal van Vogido, Sportclub Rekken, opnieuw Vogido II, UDI en het tweede van Bon Boys kwam hij bij vv Twenthe terecht. “Ze zijn via via bij mij uitgekomen en we zijn in gesprek gegaan. Ik heb een aantal wedstrijden gekeken, waaronder het spektakel uit bij Manderveen (VAR-moment, red.). Ik vond het een hartstikke leuk elftal om naar te kijken.”, meent Van Eerten, die op dat moment nog niet wist dat Twenthe zou promoveren.

“Je kiest ergens voor en hebt er geen invloed op. Je hoopt dat ze promoveren en uiteindelijk bleef het enorm lang spannend”, zegt Van Eerten, die ook de huidige indeling van de vierde klasse duidt. “Een hele bijzondere competitie, met weinig info over de tegenstanders. Daar probeer je een plan op los te laten en dat lukt tot nu aardig.”

Goede start

Dat het aardig lukt is een understatement, want op moment van schrijven van dit artikel (halverwege november) is er nog niet verloren in de competitie. Een indrukwekkende prestatie na de promotie naar de vierde klasse. Dat probeert de hoofdtrainer op

een andere manier te doen dan zijn voorganger Mark Bolink, die vorig jaar in deze gids aangaf zich vooral te richten op defensieve stabiliteit. “Ik wil via zoveel mogelijk balbezit mogelijkheden creëren om via het middenveld de aanval te bereiken. Voetballen van achteruit is het doel, dat kan ook prima met de jongens die we hebben. Alleen lukt dat soms niet en dan is het ook geen probleem om een keer de achterhoede of het middenveld over te slaan.”

Cadeautje

De goede start zorgt ook voor verwachtingen binnen de club. Toch blijft Van Eerten in eerste instantie gereserveerd als het over de doelstelling gaat. “Uiteraard is de persoonlijke ambitie altijd aanwezig om zo hoog mogelijk te eindigen en hebben we een doelstelling afgesproken, maar dat is lastig bepalen in een hagelnieuwe competitie. Ons handhaven via de bovenste acht plekken is daarbij een mooi uitgangspunt. Het halen van een periode zou echt een cadeautje zijn als promovendus”, zegt de coach, die ook buiten het veld doelen stelt. “Ik wil het naar mijn zin hebben en op goede voet leven met de jongens. Tot nu toe bevalt Twenthe me uitstekend: een gezellige, sfeervolle club. What you see is what you get. Heel eerlijk, daar houd ik wel van.”

Complementaire staf

De oefenmeester staat niet alleen in zijn taak het eerste elftal naar grote hoogten te stuwen. Samen met clubicoon Martijn van Coeverden en Dylan Leferink vormt hij een goed, complementair team. “Martijn probeert alles heel goed te doen en dat lukt hem ook. Er gaat hem niks mis. Dylan houdt wel van zijn natje en droogje en is goed met de jongens. Ik denk dat we elkaar heel goed aanvullen in de staf”, aldus de hoofdtrainer, die ook fijn samenwerkt met de trainer van het tweede, Roy Vrielink. “Ik kende nog helemaal niemand en kwam er helemaal blanco in. Daarom hebben we gezamenlijk de voorbereiding gedraaid met een hele grote groep. Zo kon ik de meeste jongens zien. Bij de schifting van het eerste en tweede houd je dan ook rekening met de indeling van vorig jaar, maar gooi je daar je eigen sausje overheen. Uiteindelijk hebben we denk ik logische keuzes gemaakt.”

Francesco Farioli

Van Eerten hanteert in zijn selectie een ander principe dan veel collega-hoofdtrainers. Zo rouleert hij veel in zijn basisopstellingen, waardoor iedere selectiespeler zijn minuten krijgt. Zie hem als de Francesco Farioli van het amateurvoetbal. “Onze groep is best gelijkwaardig, dan maak je tactisch bepaalde keuzes. Soms kies je dan voor wat meer zekerheid of bepaal je de opstelling op basis van de trainingen, fitheid en weerbaarheid”, zegt de coach, die hoopt dat de groep blij is met zijn aanpak. “Ik hoop dat ze me zien als een enorm enthousiaste trainer, waarbij ze ook nog een klein beetje geleerd hebben.”

Derde klasse

Zo ambitieus als hij als speler was, is hij niet als hoofdtrainer. “Als Twenthe niet was gekomen, was ik met alle plezier bij Bon Boys II gebleven. Ik ben bedrijfsleider bij de Jumbo, dat is mijn kostwinning. Als ik hoger wil gaan trainen, moet ik daar nog meer energie in stoppen. Ik vind dit hartstikke leuk en zie de groep iedere week een beetje beter worden”, aldus Van Eerten, die ook een blik op de toekomst werpt als hem gevraagd wordt naar het jubileumseizoen 2026/2027. “Als ik terugkijk hoe Twenthe vorig jaar speelde, en ik zie hoe we nu spelen, constateer ik een mooie ontwikkeling. Als dat zo door blijft gaan en de jongens willen daar ook wat voor laten, kan het zomaar zijn dat Twenthe dan derdeklasser is.” •

“ Tot nu toe bevalt Twenthe me uitstekend: een gezellige, sfeervolle club ”

Veertig jaar De Coef: “Ik ben heel bewust niet- spelend lid geworden”

“Je mag van mij de Palm eruit doen, als...”

Denk je aan vv Twente, dan denk je aan De Coef. Wie heeft er de afgelopen vier decennia niet samen op het voetbalveld gestaan met Martijn van Coeverden? De kale keeper (53) heeft zijn handschoenen inmiddels veilig opgeborgen, maar is nog altijd van onschatbare waarde voor de Tricolores.

De liefde voor vv Twente zat er nog niet van kleins af aan in. Van Coeverden zag het levenslicht in Soest en vertrok op jonge leeftijd naar Goor. Op zijn twaalfde meldde hij zich aan op 't Piepwillem. Dat lijkt rijkelijk laat voor een voetbaldier als De Coef. “Vanwege astma zat ik eerst op de scouting en heb ik twee jaar getennist, maar mijn passie was altijd al voetbal. Met de jongens op de Albatros deed ik niets anders. M'n ouders konden er op een gegeven moment niet meer omheen. En van die aandoening heb ik eigenlijk geen last meer.”

Van Coeverden, toen nog mét haar, werd niet direct onder de lat gezet door leiders Theo Gelen en Robert Zwienenberg. “Ik stond vaak linkshalf. Lawrence Vrugteman en Edwin Morsink waren destijds m'n teamgenoten. Het liefst was ik gelijk gaan keepen, maar ik moest wachten tot er een plekje vrijkwam op goal. In de B2 heb ik de keepershandschoenen overgenomen van Silvo Busschers”, aldus de sluitpost, die nog jarenlang in de senioren keepte, met wisselend succes. “Die jaren bij het PTZ-team, met

namen als Rob Welberg, Maarten Vehof, Mark Exterkate, Marco Arkes en Mark Huistede, vond ik heel mooi. Dat was een heel jong team, met niet zoveel talent”, lacht Martijn. “We paktten weinig punten, maar hadden wel veel plezier.”

Hoogtepunt

Van Coeverden, die zelfs enkele keren in het eerste keepte, stond ook nog een aantal jaar onder de lat bij het derde en beleefde daar een sportief hoogtepunt met mannen als Jeroen Berkers, Geert-Willem Escher, Raymond Wolbers, Martin Vaarhorst en Hugo Eijkelkamp. “Daar zat een hoop voetbal en drive in. Dat jaar zijn we ook kampioen geworden en dat is best wel knap als je mij in de goal hebt staan. Zo vaak heb ik de titel niet gepakt. Nog wel een keer met het achtste. En nog een paar keer bijna...”, haast hij zich te zeggen. “Als achttienjarige met Henny Stevens als trainer verklooiden we het op de laatste speeldag en daar had ik helaas ook een aandeel in, haha. Die kampioenswedstrijden zijn altijd wel spannend.”

Als trainer wist Van Coeverden de prijzenkast beter te vullen. “In de E-jeugd nog met Niels Rikkerink en Mark Nijland in één team”, herinnert hij zich. “Maar het meest speciale was het kampioenschap met de A2, dat nu het vierde elftal is. Ik had daar een leuk stel leiders met Patrick Vaarhorst en Gerard Cent. De boys wisten bijna elke wedstrijd met miniem verschil te winnen. Dat zijn de mooiste kampioenschappen, eentje waarvoor je echt strijd moet leveren.”

De Coef besloot op zijn zeventiende al aan zijn trainerscarrière te beginnen. “Dat heb ik al die jaren gedaan en met allerlei leeftijdscategorieën. De enige categorie die ik nog nooit heb getraind is de O13 (de vroegere D-jeugd, red.). Ik begon in de F’jes samen met Niek Leferink en trainde jongens als John Westerik, Jeroen ter Weele en Rogier de Wit.”

Maar wat is nou het trainersgeheim van De Coef? “Ik wil met name heel realistisch voetballen. Zeker als je een groep hebt met wat

minder kwaliteiten erin, kun je een heleboel doen door de organisatie goed neer te zetten. Dat probeer ik er altijd wel in te krijgen”, aldus de oefenmeester, die momenteel Twenthe JO19-2 traint. “Dat is een hele leuke groep jongens. Er zitten een aantal aardige voetballers in, maar ook een aantal met wat minder technische vaardigheden. Maar er staat wel een écht team. Die jongens speelden een paar jaar geleden nog onderin de vijfde klasse en nu draaien ze in de middenmoot van de vierde klasse als eerstejaars A-spelers. De afgelopen twee jaar dat ik ze heb gehad, hebben we ook nog eens de twee talentvolste jongens aan de selectie afgeleverd.”

De Coef als keeper van de B2 in 1987

Mark Nijland

Van Coeverden heeft honderden spelers onder zijn hoede gehad, maar wie blonk er nu echt uit? “Ik heb ooit in het verleden Ruud Vehof genoemd. Als ik nu terugkijk, vind ik Mark Nijland veruit de beste die ik als trainer heb meegemaakt.” Nijland trainde in de E’tjes en in de C1 onder De Coef. “Die heb ik twee keer gehad, misschien heb ik wel een belangrijke basis gelegd. Daar denkt Mark zelf vast wel anders over”, lacht hij. Dan serieus: “Een groot deel heb je zelf in huis. Hij heeft een geweldige drive, een fantastische techniek en een neusje voor de goal. Dat vond ik mooi om te zien.”

Zelf is De Coef vanaf dit seizoen ook onderdeel van het eerste elftal. Hij besloot de leidersrol op zich te nemen, maar moest daardoor wel afscheid nemen bij Twenthe 7. “Dat werd gelukkig heel positief ontvangen. Ik loop al heel erg lang bij die jongens. Ik ben in de B2 bij ze gestart en ook meegegaan naar de A. Volgens mij heb ik ze veertien jaar gehad. Die groep past bij me. Ze zijn nog nooit kampioen geworden, maar dat vind ik ook niet belangrijk. Die klik is er gewoon. Dus dat was ook best wel een lastige keuze. Maar ik mag gelukkig nog wel mee met de teamuitjes.”

Wij gaan Europa in!

Duitsland, België, Denemarken... De Coef ging als trainer en leider met zijn (jeugd)spelers vaak de grens over. “Daar ben ik volgens mij in 2002 mee begonnen en heb ik een beetje afgekeken van Ben Bekhuis. Hij doet dat altijd op een heel leuke manier. Vaak zat daar een brouwerijbezoek bij met de keuze tussen de korte rondleiding en de hele korte rondleiding. Maar met de jeugd deden we dat natuurlijk niet. Dus kozen we voor een internationaal jeugdtoernooi en een paar activiteiten, zoals een stadiontour.”

Van Coeverden trekt er ook nog jaarlijks op uit met oud-trainer Robin Veenstra en Ronny van Laar, trainer van JO19-1. Onlangs is het trio nog naar Londen geweest voor een bezoek aan West Ham United. “Voor ons is dat een weekendje om bij te praten en anekdotes op te halen. Robin heeft nu kinderen en de oudste van hem zit bij de mini’s. Die zie ik ook nog wel een keer terugkomen als trainer. Dat is ook een enthousiaste voetbalgeek, net als Ronny en ik.”

De ambtenaar van de gemeente Enschede geniet van goede voetballers, maar houdt ook heel erg van de lagere elftallen. “Een goed voorbeeld vind ik het huidige vijfde. Die jongens heb ik nooit getraind, maar ze zijn er altijd en hebben lol in het spelletje. Het is een groep met elkaar, dat vind ik super positief. Ook voor de kantine is dat hartstikke mooi. Wie weet zit de volgende secretaris wel in die groep.”

“ De laatste keer dat ik gekeeft heb, moest ik een bril op doen. Het is mooi geweest ”

Palm

Het woord is ter sprake gekomen: de kantine. Het clubhuis van Twenthe heeft afgelopen zomer een flinke metamorfose ondergaan, zoals elders in deze gids te lezen. Ook De Coef is veranderd. Hij is niet meer tot in de late uurtjes met een Palm in zijn hand te spotten. De 53-jarige trainer heeft afstand gedaan van zijn geliefde, misschien wel heilige, Belgische biertje.

“Waar dat precies aan ligt?”, vraagt Martijn zich af. “Ik weet dat je het tegenwoordig heel slecht in kratjes kan krijgen. Ik heb de vlag gewoon een kwartslag gedraaid en we gaan nu voor de Duitse Weizen. Ik heb tegen Jan van Wissing gezegd: Je mag van mij gerust de Palm eruit doen, als je de Weizen erin doet. Wat die Duitsers heel slim doen, is dat die flessen wat groter zijn en dan hoef ik niet zo vaak te lopen. Twenthe haalde speciaal voor mij Palm, maar als ik nu zie hoeveel Weizen er verkocht wordt... Dan vind ik dit alleen maar een heel goede zet.”

Betekenis

Ruim veertig jaar lid, tal van functies bekleed. Wat is voor jou vv Twenthe? “Wat ik erg krachtig vind aan onze club? Ik was recent bij Excelsior’31 en Rohda Raalte, hele grote clubs met heel veel jeugd. Zij hebben drie O19-teams, wij hebben er twee. Bij die clubs wordt de piramide heel smal, bij ons gaat de lijn aardig recht omhoog. Dat vind ik de kwaliteit en kracht van onze club, mensen blijven voetballen en zijn bereid elkaar te helpen.”

Niet-splend lid

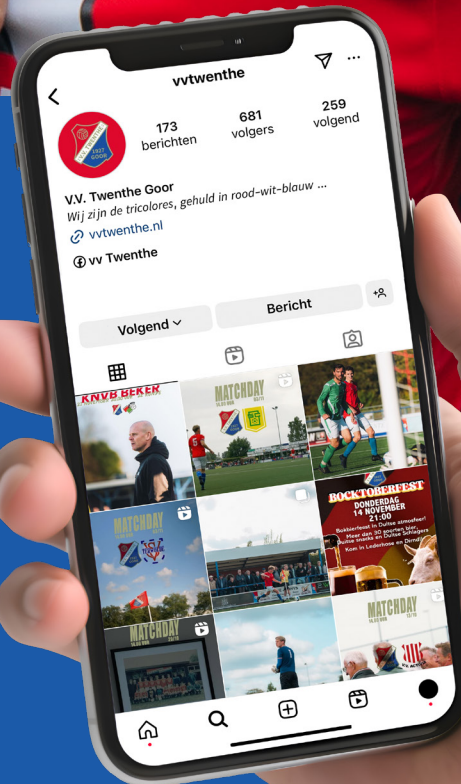
Maar mocht het eerste plotseling een keeper te kort komen met De Coef als leider op de bank, dan lonkt er ‘helaas’ geen rentree in de hoofdmacht. “Ik ben heel bewust niet-splend lid geworden om niet meer in het hoofd te halen dat te gaan doen. De laatste keer dat ik gekeeft heb, moest ik een bril op doen. Het is mooi geweest.” •

Social media

vv Twenthe groeit ook online. De website wordt steeds beter bezocht en op ons Instagram-account @vvtwenthe hebben we inmiddels ook bijna 700 volgers.

Onze 'huisfotograaf' Daan van Straaten, die met zijn bedrijf Dastra Media flink aan de weg timmert en zelf in het tweede elftal speelt, staat bovendien regelmatig langs het veld om fraaie kiekjes te schieten. Zo bezoekt hij vaak de wedstrijden van het eerste, maar was hij ook aanwezig bij wedstrijden van andere seniorenteams, juniorenteams en het vrouwenelftal.

Volg ons via @vvtwenthe op instagram

Emmely Freriksen

door Niek Haafkes

Balverliefde Emmely Freriksen: “Kan de hele zondagmiddag voetbal kijken”

Emmely, kun je kort iets over jezelf vertellen?

“Ik ben Emmely Freriksen, 24 jaar oud en woon in Goor. Ik werk als Jeugdzorgmedewerker bij Het Twentse Geluk in Delden. Wij hebben daar een gezinshuis en een moeder-kindhuis. Ik werk op dit moment voornamelijk in het gezinshuis. In mijn vrije tijd kijk ik graag sport of spreek ik af met vrienden of familie. “

Waarom ben je bij vv Twente gaan voetballen (en niet bij GFC of Hector)?

“Ik ben bij Twente gaan voetballen, omdat het eigenlijk de club is waar mijn hele familie al bij zat. Ik kwam als klein kind al veel bij de vereniging toen mijn vader Emiel nog voetbalde in het eerste en later in het tweede. Mijn broertje Luuk is ook op jonge leeftijd al gaan voetballen bij vv Twente. Inmiddels voetbalt hij in het eerste. Wanneer ik kan, kijk ik zeker zijn wedstrijden.”

“Ik denk dat mijn broertje Finn en ik ongeveer tegelijk zijn gaan voetballen. Ik ben begonnen met voetballen toen ik twaalf was en Finn is 7,5 jaar jonger dan ik en zal ongeveer in dezelfde periode begonnen zijn. Hij voetbalt inmiddels bij JO17-1. Een paar keer per seizoen kom ik ook zeker bij hem kijken, dus ik ben regelmatig bij Twente te vinden. Toen ik jong was, was mijn opa Frans altijd trainer bij de jeugd.”

In welke elftallen heb je allemaal gespeeld?

“Toen ik lid werd ben ik eerst gaan voetballen bij een jongensteam met een aantal andere meiden. Volgens mij was dit in de D-tjes. Op een gegeven moment kwamen we met zoveel meiden in het jongensteam terecht dat we een eigen team konden gaan vormen. Dit was al na een half jaar. Elke keer een leeftijdscategorie hoger tot we bij de senioren kwamen. Toen vormden we eerst met ons team Dames II. Twee jaar geleden ben ik aangesloten bij Dames I, omdat het tweede ophield te bestaan. Mireilla Hartgerink en Rianne Brummelman zijn nu mijn trainers, maar ik moet eerlijk bekennen dat ik op dit moment zelf niet train. Helaas gaat dit niet samen met mijn werk. De rest traint minimaal één keer in de week, op donderdagavond.”

Wie is volgens jou de beste speelster uit jullie team?

“Ik denk dat Isis de Vries onze belangrijkste speelster is. Zij staat altijd op het middenveld en ik denk dat ze erg belangrijk is met haar loopvermogen en het werk dat ze verricht op het middenveld.”

En de grappigste?

“Oeh, lastige vraag. Ik denk dat ik dan toch Andrea van de Riet moet zeggen. Ik moet altijd wel lachen om haar in het veld. Hoe ze bijvoorbeeld op tegenstanders reageert of omdat ze bijvoorbeeld (bijna) elke week wel wat vergeet in haar voetbaltas...”

Hebben jullie ook een boetepot en zo ja: wie is de hoofdsponsor?

“Zeker hebben wij een boetepot. De hoofdsponsors van ons team zijn Andrea van de Riet en Britney Weeink. Volgens mij zijn het bijna ieder seizoen dezelfde meiden.”

We kennen jouw vader Emiel en broertje Luuk als aanvallers, maar waar sta je zelf het liefst in het veld?

“In mijn vorige team speelde ik altijd als mid-mid, maar tegenwoordig word ik vaak neergezet als buitenspeler. Op dit moment zit ik op drie goals in zes wedstrijden, maar ik probeer het team ook te helpen met acties of assists.”

Staan er dit seizoen nog leuke teamuitjes op het programma?

“We hebben nog niet wat gepland, maar er komt zeker nog wel wat op het programma. Zo gaan we elk seizoen, heb ik vernomen, Happen en Trappen. Hierbij gaan we elke keer een paar huizen van teamgenoten langs voor wat eten of drinken.”

Heb je naast voetbal nog andere hobby's of sporten?

“Wat erg leuk vind is sport kijken, al van kinds af aan. Ik kan bijna elke sport wel kijken. Voor bepaalde sporten kan ik zelfs 's nachts de wekker zetten als er een belangrijk evenement is. Wat ik verder nog leuk vind is leuke dingen doen met vriendinnen. Terrasjes pakken, winkelen en uiteten.”

Kijk je zelf veel (vrouwen)voetbal?

“Ik kijk veel voetbal. Als ik een zondag niks te doen heb, kan ik de hele middag op de bank liggen en voetbal kijken. Dit had ik al voordat ik zelf op voetbal ging. Ik kijk zowel binnenlands als buitenlands voetbal. Mijn favoriete club in Nederland is FC Twente, ondanks dat mijn vader Feyenoord-supporter is. Mijn favoriete club in het buitenland is Manchester United. •

Jeugdteams

1. Mini's. 2. JO8-1. 3. JO9-1. 4. JO10-1. 5. JO10-2. 6. JO11-1. 7. JO11-2. 8. JO13-1.

9. JO13-2. 10. JO15-1. 11. JO15-2. 12. JO17-1. 13. JO19-1. 14. JO19-2.

9.

10.

12.

11.

14.

8.

13.

Hoe is het met?

Hugo Eijkelkamp

Voetbal je tegenwoordig zelf nog of heb je inmiddels andere hobby's?

“Ik had graag nog wekelijks willen voetballen, maar na ons kampioenschap met het derde elftal in 2008 besloot ik mijn schoenen aan de wilgen te hangen. Dat is inmiddels ruim zestien jaar geleden. Ik mis nog steeds de gezelligheid van de kleedkamer en de kantine. Daarna ben ik fanatiek gaan hardlopen, maar door een blessure en tijdgebrek ben ik ook daar een tijdje geleden mee gestopt. Ik ben wel weer van plan dit op te pakken”

En wat doe je verder in je vrije tijd om te ontspannen?

“Buiten mijn werk heb ik genoeg hobby's om me mee bezig te houden. Ik ben gelukkig getrouwd met mijn lieve vrouw Elke, we hebben twee kinderen, Sam (17) en Tom (15), en een hond, Olle. Sinds onze verhuizing naar de Deldensestraat is de tuin, vrijwillig of niet, een van mijn nieuwe bezigheden geworden. Daarnaast ga ik graag met vrienden naar de thuiswedstrijden van FC Twente. De passie voor de club is er al van jongs af aan. Op mijn zesde ging ik al met mijn vader Huub naar Het Diekman en heb ik nog de tijd van voormalig Twente-speler André Karnebeek meegemaakt. Tegenwoordig gaan mijn kinderen ook graag mee naar de wedstrijden. Verder geniet ik van gezellige etentjes, sta ik graag op de ski's en in de zomer zijn we een paar weekjes te vinden op de camping in Italië.”

Ben je ook nog vaak op 't Piepwillem te vinden?

“Ja, mijn beide zonen voetballen bij Twente. Sam speelt in de JO19-2, een hecht vriendenteam onder leiding van Martijn van Coeverden. Naast hun prestaties op het veld, zijn ze ook in de kantine goed vertegenwoordigd! Tom speelt in de JO17-1 onder trainers Timo Haafkes en Fatih Altinay. Tom is fanatiek, snel en scoort regelmatig.

Ik vind het vooral belangrijk dat ze met plezier naar het voetbal gaan. Het mooiste is wanneer ze allebei thuis spelen. Dan probeer ik de wedstrijden te combineren, Tom speelt vaak om half één en Sam om half drie. Samen met Elke en onze hond kijken we aandachtig toe. Heel af en toe val ik in als scheidsrechter en probeer ik te fluiten in de stijl van Bas Nijhuis: niet te veel zeuren, gewoon lekker doorvoetballen.”

Volg je het eerste of tweede nog, of liggen de prioriteiten elders?

“Op zondag zit ik vaak bij FC Twente met Raymond Wolbers, Wouter Bekhuis en Ron Kuenenger. Het eerste elftal van Twente Goor volg ik dus vooral op afstand, maar dit jaar was ik er nog bij tijdens de promotiewedstrijd. Door mijn vrienden, die actief zijn als vrijwilligers bij de club, blijf ik goed op de hoogte van alles wat er speelt. Bij FC Twente gaat het dan ook vaak over Twente Goor!”

Hoe zag jouw eigen voetbalcarrière eruit?

“Ik was nooit de meest getalenteerde voetballer, maar ik compenseerde dat altijd met mijn inzet. Het gaf me een kick om een spits uit te schakelen, de grenzen op te zoeken en te ontdekken wat de scheidsrechter wel en niet toeliet. Op een dag vroeg de trainer van het eerste elftal of ik mee wilde doen en hij beloofde mij een basisplaats. Ik wist echter dat FC Twente die middag moest voetballen en heb toen vriendelijk bedankt. De trainer zei daarop: ‘Dan vraag ik je ook nooit meer!’ Dat vond ik helemaal prima, haha!”

In de senioren was je nog wel actief bij diverse elftallen, waaronder het zaterdagelftal.

“Na mijn jeugdijaren kwam ik in het zesde elftal terecht, waar ik onder leiding van ‘good old’ Ben Bekhuis een geweldige tijd heb gehad. Later maakte ik de overstap naar het pas opgerichte zaterdagteam. Dat was ook een mooie periode, waarin we meerdere keren kampioen zijn geworden – vooral de derde helft was legendarisch. Uiteindelijk ben ik weer op zondag gaan voetballen, dit keer in het derde elftal.”

Aan welk seizoen bewaar jij zelf de beste herinneringen?

“Het mooiste seizoen speelde ik met A1 in de hoofdklasse, samen met jongens als Wouter Bekhuis, Jeroen Berkers en de neven Escher. Jeroen maakte veel goals en Wouter speelde centraal op het middenveld, hij was met afstand de beste speler van ons team. Het was een geweldige lichting, echt een vriendenteam. Zij zorgden voor de goals en assists en wij hielden achterin alles op slot.

Mijn favoriete trainer was Martin Kooiker. Hij zei altijd: ‘Je hoeft alleen maar je man uit te schakelen en de bal in te leveren.’ Na de wedstrijd gingen we met bijna het hele team naar Dieka of Bill. Het was echt een schitterend voetbaljaar.”

In het weekend ben je dus vaak bij vv Twenthe of FC Twente te vinden, maar wat doe je doordeweeks qua werk?

“Als algemeen directeur van de Comafin Groep leid ik een organisatie met drie franchiseformules in Nederland, waarbij meer dan tweehonderd winkels zijn aangesloten. Eind 2023 zijn we ook in België gestart, inmiddels zijn hier ook de eerste veertien winkels geopend. Onze winkels zijn gespecialiseerd in woninginrichting en bieden alles aan op het gebied van raam, vloer en wand, volledig op maat gemaakt en gemonteerd. Klanten krijgen bij ons een totaalervaring, van 3D-advies tot en met de uitvoering.

Een van onze winkels, Thuisin Leferink in Goor van Patrick en Mariëlle, is een bekende naam hier en was de allereerste winkel die zich aansloot. Leferink was bovendien oud-shirtsponsor van Twenthe I.

Ons bedrijf onderscheidt zich vooral op drie hoofdgebieden: inkoop, marketing en strategische partnerschappen. Inmiddels telt ons team zo'n veertig medewerkers, waarvan een groot deel werkzaam is in de marketing. Naast online marketing ondersteunen we ook televisieprogramma's, zoals VT Wonen op SBS6.

Wat uniek is aan onze aanpak, is dat we veel bezoekers trekken naar onze websites zonder online verkoop. Consumenten oriënteren zich graag online, maar kopen uiteindelijk liever in de winkel waar ze het product zelf kunnen ervaren.”

Wat is jouw eigen rol binnen het bedrijf?

“In mijn rol als algemeen directeur ben ik dagelijks bezig met het uitonderhandelen van inkoopafspraken, het begeleiden van ons team en het waarmaken van onze groeidoelstellingen – zoals de recente stap naar België. Het bedrijf werd in 2004 door mijn vader opgericht, en in 2008 heb ik het samen met een compagnon overgenomen. Sindsdien hebben we hard gewerkt en zijn we snel gegroeid.

Elke dag geven we het beste van onszelf. Ik vind het waardevol om intensief samen te werken en te sparren met zowel ondernemers als ons personeel. Het succes van ons bedrijf is allesbehalve een onemanshow.”

Sinds wanneer zijn jullie sponsor bij vv Twenthe?

“Ons bedrijf is inmiddels een paar jaar sponsor, dankzij Rob ten Dam, die destijds contact met me opnam. Een tijdje geleden grapt mijn vrienden: ‘Hé Hugo, moet je niet eens hoofdsponsor worden bij FC Twente?’ Ik antwoordde lachend: ‘Als Twenthe Goor mij niet eens benadert, zal FC Twente ook niet bellen.’ En diezelfde avond kreeg ik een telefoontje van Rob, die had gehoord dat ik wel sponsor wilde worden – prachtig toch?

Nu ben ik al meer dan veertig jaar lid van Twenthe Goor. Dit is echt mijn cluppie.”

Zie jij als ondernemer nog kansen en/of mogelijkheden voor de sponsorcommissie of het bestuur van vv Twenthe?

“Ik vind juist dat ze het uitstekend doen als ik hoor hoeveel geld de sponsorcommissie binnenhaalt. Petje af. En het geld wordt ook goed gebruikt. De kleedkamers zijn opgeknapt, de kantine is verbouwd en dat met heel veel vrijwilligers. Wel ben ik beetje een voetbalromanticus, in een voetbalkantine hoor je de geschiedenis van de club te zien, met volle prijzenkasten en oude foto's van voetbal elftallen. Ook ben ik heel benieuwd hoe de toekomst zich gaat ontwikkelen. Er komen minder jeugdspelers, er is een te kort aan vrijwilligers en in de plaatsen om ons heen zie je overal clubs fuseren....” •

Metamorfose van de kantine

door Job Vaarhorst

De metamorfose van de kantine

Het kan niemand zijn ontgaan: de kantine heeft een indrukwekkende metamorfose ondergaan. Dankzij ontelbare uren noeste arbeid, bloed, zweet en tranen kan Twenthe weer jaren vooruit. De trotse voorzitter Robin Kemper blikt terug op dit bijzondere project.

“De plannen lagen er al jaren, alleen duurde het even voordat we als club de stap durfden te zetten. Maar we vonden dat het nu wel de hoogste tijd was om eens flink gas te geven. Uiteindelijk hebben we in het voorjaar van 2023 de knoop doorgehakt”, legt Kemper uit.

De maanden daarna bestonden uit het opstellen van ontwerpplannen. Alles passeerde de revue. De discussie ging zelfs zover dat werd overwogen om de oude kantine volledig met de grond gelijk te maken. “Een volledig nieuw onderkomen tussen veld 1 en veld 2 in was heel even een optie, maar financieel gezien eigenlijk ook niet realistisch. Toen hebben we definitief gekozen voor een renovatie van het bestaande gebouw. Met steun van sponsors, leden en vrijwilligers begonnen we vol vertrouwen aan het avontuur.”

Subsidie en steun van leden

Een doorslaggevend bericht kwam er eind 2023. De gemeente gaf groen licht voor de subsidieaanvraag. Deze financiële steun was cruciaal om de plannen te realiseren, evenals de stem van onze leden. Tijdens een speciaal ingelaste ledenvergadering in april 2024 schaarden ze zich met een overweldigende meerderheid achter de renovatie. “De betrokkenheid van onze leden gaf ons de bevestiging en motivatie om het gaspedaal vol in te trappen,” aldus Kemper.

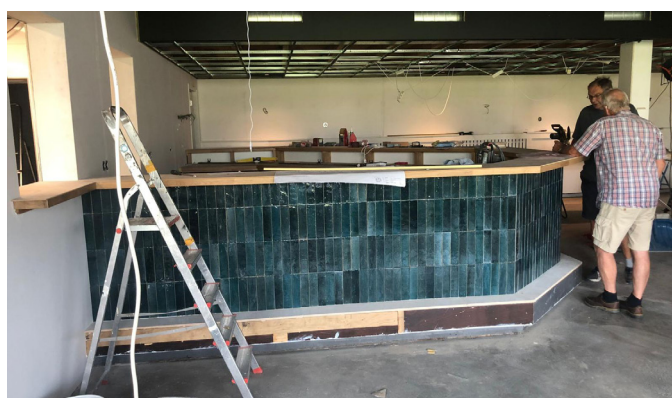
Nog vóór de bouwvak was de zogeheten ruwbouw van de kantine voltooid, een moment waarop de vereniging trots kon terugkijken op wat er in korte tijd al was bereikt.

Ruggengraat van het project

De verbouwing van de kantine was echter niet mogelijk geweest zonder de steun van sponsors, leden en vrijwilligers. Zij vormden de ruggengraat van dit immense project. Verschillende sponsors droegen hun steentje bij, zowel financieel als met praktische hulp. Zonder iemand tekort te doen hebben mensen als Albert Smit, Harry Vehof, Herman Rikkerink, Gerard Cent, Herman Boensma, Jeroen Hartgerink, Willy Veehof, Koen Escher en Daantje Vrielink een zeer belangrijke rol gehad in de voorbereiding en afbouw van de kantine.

Een bijzonder hoogtepunt tijdens de verbouwing was de zogeheten ‘Stripclub-avond’, waarbij veertig vrijwilligers samen de oude kantine in één avond casco maakten. “De sfeer, op de maandag voor Schoolfeest, was geweldig. Daarnaast waren er ook verschillende momenten waarop diverse elftallen en vrijwilligers op klusavonden hun bijdrage hebben geleverd. Met muziek, een drankje en veel enthousiasme hebben we zo ontzettend veel werk verricht,” memoreert Kemper trots.

Precies honderd dagen nadat Twenthe voor één avond werd omgedoopt tot stripclub, vond de feestelijke opening van de vernieuwde kantine plaats. “Prachtig dat we, uitgerekend in de derby tegen Hector, het grote publiek konden laten zien wat er is neergezet.”

Vrouwelijke finishing touch

Hoewel de werkzaamheden voornamelijk door mannen werden uitgevoerd, kwam er bij de inrichting noodzakelijke hulp uit voorheen onverwachte hoek. Mariëlle Leferink en Andrea van de Riet zorgden met hun oog voor detail voor een sfeervolle inrichting. Die steun was essentieel. “Met alleen kerels was dit nooit gelukt. Waarschijnlijk hadden we dan een grijze, kale ruimte gehad,” grapt Kemper. “Dankzij hun inspanningen heeft de kantine nu de uitstraling van een warm sportcafé. De komende periode kleden we het geheel verder aan, met onder meer de prachtige foto’s, die voor de verbouwing de clubmuren sierden. Niet alles zal terugkeren aan de wanden, maar voor die spullen komt er nog een speciale veiling.”

Trots op het resultaat

De preses straalt als hij over het eindresultaat praat. “Ja, smaken verschillen, maar volgens mij hebben we een plek gecreëerd waar gezelligheid de boventoon voert. Dit is een kantine waar iedereen graag samenkomt. Met deze ruimte kunnen we weer jaren vooruit. De vernieuwde kantine symboliseert wat er mogelijk is als iedereen binnen de vereniging zijn steentje bijdraagt. Met de inzet van sponsors, vrijwilligers en leden heeft Twenthe een grote stap gezet naar de toekomst. Het is een plek die niet alleen dient als kantine, maar ook als hart van de club, waar saamhorigheid en gezelligheid centraal staan.”

Na de kleedkamers en nu ook de kantine, richten Kemper en consorten het vizier op de toekomst. Want de vereniging staat niet stil. “Onze focus ligt nu op de verbouwing van de parkeerplaats, de buitenkant van de kantine en een renovatie van de overkapping. Er komt een nieuwe entree, en het doel is om dit af te ronden vóór de start van het nieuwe seizoen. Daarna kunnen we ons volledig richten op ons honderdjarig jubileum, een mijlpaal waar we enorm naar uitkijken,” besluit Kemper. •

100 jaar Twente

Ideeënbus jubileum in kantine

Tijdens de Algemene Ledenvergadering stond het aanstaande jubileum centraal als een belangrijk agendapunt. Met enthousiasme is besloten om gericht toe te werken naar dit bijzondere moment, zodat het jubileumjaar in stijl wordt afgesloten op onze honderdste verjaardag: 27 augustus 2027.

Om de festiviteiten in goede banen te leiden, is inmiddels een speciaal jubileumbestuur gevormd. Peter Horselenberg, Ben Bekhuis en Guus Lummen hebben hierin plaatsgenomen en zullen de komende tijd verschillende commissies samenstellen.

Om iedereen de kans te geven mee te denken, staat er een ideeënbus in onze kantine. Heb je een inspirerend idee of een leuk initiatief? Laat het ons weten door jouw suggestie in de bus achter te laten of een e-mail te sturen naar jubileum@vvtwenthe.nl. Ook als je graag wilt bijdragen door deel te nemen aan een van de jubileumcommissies, kun je je via deze wegen aanmelden.

Samen maken we er een onvergetelijk eeuwfeest van!

Deel jouw idee met ons!

Heb je een leuk idee voor ons 100 jarig jubileum, zoals een activiteit, artiest, merchandise, marketing, etc.?

Deel het via de Jubileum Ideeënbus!

Liever een mail naar ons sturen?

Scan de QR-Code, dan wordt er automatisch al een mail voor je opgesteld!

Stef Eland

door Job Vaarhorst

Stef Eland, van FC Twente-talent tot *El Patron Twenthe III*: “Als mijn jongens trainen, winnen we van het tweede”

Hij dacht het vak wel eventjes in de vingers te hebben. De bekritiseerde Deniz Sogut opvolgen als hoofdtrainer van Twenthe III, dat kon toch niet zo moeilijk zijn? Nu de wittebroodsweken achter de rug zijn, komt Stef Eland (27) toch voorzichtig terug op zijn uitspraken. Hoe een voormalig talent van FC Twente zichzelf na veel blessureleed opnieuw uitvond als eindverantwoordelijke van het derde elftal. “Ik heb het wel een beetje onderschat.”

Ineens valt er een enveloppe op de deurmat in huize Eland, sinds jaar en dag een Ajax-bolwerk. De atypische afzender? FC Twente. Of de jongste telg van de familie, met 12 jaar nog een broekie, mee wil trainen bij de grootmacht uit Enschede. “Dat die brief bij de post zat, weet ik nog goed”, glundert Eland wanneer zijn gedachten afdwalen naar een jaar of vijftien geleden. “Direct was ik enthousiast. Mijn liefde voor Ajax wilde ik daar wel voor opzij zetten.”

Dromen van profbestaan

Als pupil van Twenthe wordt al vroeg duidelijk dat Eland en de bal een gelukkig huwelijk zouden worden. Week in, week uit, maandenlang, koerst de blonde technicus richting het trainingscomplex van FC Twente in Hengelo. “In totaal hadden 150 spelers zo’n uitnodiging gehad. Dat het niet eenvoudig ging worden had ik toen al wel door.”

Eén training per week, oefenwedstrijden en aansluitend iedere

keer weer een keihard oordeel. Alleen de besten blijven over. “Telkens vielen er spelers af, maar keer op keer mocht ik blijven.” Zo grofgebekt als men hem nu kent, zo aandoenlijk en bescheiden was de flegmatieke rechtspoot in zijn eerste jaren als voetballertje. “Voorzichtig durfde ik te dromen van een plekje in de academie van FC Twente, al had ik ook wel door dat er betere spelers waren dan ik.”

Fatale schifting

De selectie is al grotendeels gevormd, op een paar namen na. Eland zit op de wip. “Sommigen, zoals Justin Hoogma en Hidde ter Avest waren echt een paar klassen beter, maar op mijn positie, die van rechtsmid, lagen er kansen. Van de drie kandidaten, moest er nog eentje afvallen.” De allerlaatste schifting wordt hem uiteindelijk fataal.

Ja, natuurlijk is er teleurstelling. Een bestaan als profvoetballer leek hem wel wat, maar de droom valt in duigen. Aan de andere

kant is er bij Eland ook het blije besef dat hij 'gewoon' met zijn vrienden van Twenthe kan blijven voetballen. "We hadden een geweldig elftal en werden iedere twee jaar wel een keer kampioen. Ik heb nooit overwogen om naar een andere club te gaan."

Kansen op 'tien'

Eland, die binnen de clubmuren als Panlat door het leven gaat, dient vervolgens alle selectie-elftallen van Twenthe, voordat hij direct de overstap maakt naar de hoofdmacht. Zijn ster is rijzende, de verwachtingen hooggespannen. "Michiel Mensink haalde mij bij het eerste en gaf me, na een goede voorbereiding, in de eerste vijf wedstrijden van het seizoen de kans om mezelf te laten zien. Ook nog eens op mijn favoriete positie: als nummer tien."

Mensink heeft oog voor talent en gelooft wel degelijk in de kwaliteit van de sierlijke tiener, maar ziet ook zijn zwaktes. Want, duelleren, ho maar. Zonder het leer aan zijn voeten heb je weinig aan de balverliefde Eland, wiens bijnaam niet uit de lucht komt vallen. "Ik leverde niet, dus het was niet zo vreemd dat ik op de bank werd gezet", klinkt het eerlijk.

“ Voetbal is een prachtig spelletje, maar tegelijkertijd ook niets aan als je nooit fit bent ”

Begin van het einde

De plek op de bank is een van de eerste scheurtjes in de tot dan toe vlekkeloze loopbaan van Eland. Met wat overdrijving kan de terechtwijzing van Mensink gezien worden als opmaat naar de desastreuze jaren die volgen voor het voormalig wonderkind. Het begin van het einde. Geplaagd door fysiek malheur schittert hij nog zelden. "De eerste keer dat ik mijn kruisband scheurde heb ik er anderhalf jaar uitgelegd. Ja, Memphis Depay revalideerde in zes maanden, maar ik moest twee keer onder het mes, doordat een bepaald weefsel niet goed was verwijderd..."

De horrorblessure is een enorme dreun voor Eland, die desondanks de lat immer hoogt blijft leggen voor zichzelf. "Ik knokte me terug in het elftal. Het ging best goed, een seizoen of twee."

Dan slaat het noodlot andermaal toe. Uitgerekend op één van de meest zwarte dagen in de clubhistorie, vindt ook Eland zijn Waterloo. "Die degradatiewedstrijd tegen Borne, op het complex van Bentelo. In de eerste helft wist ik al direct: dit is foute boel. Na onderzoek bleek dat ik mijn kraakbeen had gescheurd. Om meerdere redenen een vreselijke dag."

"Toen heb ik besloten om te stoppen met voetballen. Geen gemakkelijke keuze. Het is een prachtig spelletje, maar tegelijkertijd ook niets aan als je nooit fit bent. Ik mis de wedstrijden, de derby's in het bijzonder, maar doorgaan was geen optie. Nou ja, het kon wel. Alleen dan was er de kans dat mijn knieën andersom zouden komen te staan. En ik kan nu al niet normaal op mijn knieën zitten. Moet je nagaan."

Vacature Twenthe III

Met zijn voetbalschoenen definitief aan de wilgen en een jaartje niets te hebben gedaan binnen Twenthe, kruipt het voetbalbloed toch waar het niet gaan kan bij de gewezen baltovenaar. Net als collega-middenvelders en huidig gouddelvers Arne Slot en Erik ten Hag werd ook Eland binnen de lijnen geroemd vanwege zijn tactische vermogen. Als er deze zomer, na een sabbatical van een jaar, vanwege het opstappen van Deniz Sogut ook nog eens een vacature vrijkomt bij Twenthe III, is één plus één twee voor Eland. "Lang hoefde ik er eigenlijk niet over na te denken."

Wat volgt is een spoedcursus hoe-om-te-gaan-met-gevallen-vedettes voor de aanstaand kroonprins van het trainersgilde. "Vrijwel alle spelers hebben een verleden in het eerste of tweede, dus voetballend gezien heb ik weinig te klagen. Toch zie ik liever zo nu en dan wat meer inzet. Vaak is het: dit doen we wel even. Nou, niet dus. En daar komt bij dat velen denken het beter te weten."

Onderschat

Waar Sogut in zijn debuutjaar de aanhoudende kritiek kreeg de selectie in september al kwijt te zijn geraakt, dacht Eland het derde wel even naar zijn hand te zetten. De banden van de platte wagen werden al opgepompt. "In de praktijk is het toch allemaal wat lastiger", erkent Eland. "Ik heb het wel een beetje onderschat. Een groep managen is nog niet zo eenvoudig merk ik nu."

Toch steekt Panlat de hand ook in eigen boezem. Bepaalde zaken had hij anders moeten aanvliegen. Het afpakken van de aanvoerdersband van Bjorn Huistede, sinds jaar en dag de onbetwiste kapitein van het derde, het sturen van de opstelling per WhatsApp en de privileges die bepaalde spelers werden toegedicht. Handig was het allemaal niet, maar inmiddels worden ze geschaard onder de noemer beginnersfoutjes.

Met de week krijgt Eland het meer en meer op de rit. De schwing zit erin. "Trust the process zeg ik altijd. Dat is wel iets wat ik heb geleerd in mijn periode bij de academie bij FC Twente. En we doen nog steeds mee om het kampioenschap, hè. Ik zie dat er kwaliteit in het elftal zit. Als mijn jongens gaan trainen, winnen we van het tweede. Dat durf ik wel te stellen. Alleen, als..." •

Clubcollage

TRICOLORES SUPPORT GROEP

De sponsors in deze uitgave, allen lid van de trouwe Tricolores Support Groep, zijn verantwoordelijk voor de geboorte van dit magazine.

De TSG is nu bijna tien jaar na de lancering met recht één van de belangrijkste levensaders van vv Twente. Onder de noemer “Samen groeien” functioneert de Tricolores Support Groep als hoofdsponsor van vv Twente. Bij TSG kunt u instappen als platinum, gouden en zilveren sponsor en draagt u bij aan een gezonde toekomst van onze voetbalvereniging. Tevens worden er elk jaar activiteiten georganiseerd met de vaste kern.

Twente dankt haar trouwe sponsors en hoopt op een vruchtbare toekomst.

Ook lid worden van de TSG? Check snel onze website: www.vvtwente.nl.